

Ældre Sagen er medlem af AARP Global Network, som støtter den ældre befolknings behov i hele verden.

Folketingets Enerkipolitiske Udvalg
Christiansborg
1218 København K

25. februar 2009

Som led i 2004-aftalen i Folketinget om elselskabernes egenkapital m.v. (Elfor-aftalen) var et bredt politisk flertal optaget af, at forbrugerne ikke måtte komme i klemme i forbindelse med salg af netvirksomheder. For at sikre det, blev det besluttet, at nettarifferne ikke måtte stige over 2004-niveauet (i faste priser). Denne beslutning blev efterfølgende udmøntet i lovgivning.

På trods af dette har virkeligheden været en helt anden – faktisk det man politisk frygtede. Kort tid efter, at DONG købte elvirksomheden fra Københavns Energi blev der indført et stort netabonnement, uden at kWh prisen blev sat ned. På den måde kom forbrugerne efter salget til at betale 40-50 % mere for samme netydelse (i faste priser og alt efter forbrugsstørrelse) sammenlignet med 2004-niveauet. Sådan er virkeligheden desværre fortsat for de københavnske netkunder.

Det kan forekomme, at der er huller i en lovgivning, men det er usædvanligt, at hullerne er så store, at et så markant brud på det tilsigtede ikke kan fanges op. Nu er der et nyt lovforslag på vej, som er et skridt i den rigtige retning. Men hele indtægtsreguleringen er meget uigennemskuelig. Derfor er det vigtigt at ministeren og udvalget denne gang skaber sikkerhed for, at de nye regler er uden huller (bortset fra de eksplicite undtagelsesbestemmelser), og at prisniveauet i København – og andre steder, hvor samme problemstilling gør sig gældende - pr. 8. oktober 2008 omsider kommer ned på 2004-niveauet (i faste priser).

Når man ser på Københavnersagen er det uklart om tingenes tilstand – udover huller i det gældende regelsæt – også skyldes, at Energitilsynet anlægger en for snæver og "selskabsvenlig" tolkning af de gældende regler. Med det eksplicite og meget klare sigte med de gældende regler, og i lyset af de hensyn, der lå bag de oprindelige og videreførte bestemmelser i indtægtsrammereguleringen, forekommer det ikke juridisk åbenlyst, at netvirksomheden har så fri adgang til at vælte mistede bruttoindtægter fra øvrige kunder over på netkunderne. Set med forbrugerrøjne er det overraskende, at Energitilsynet kun har underkendt en så lille del af prisstigningen i København, svarende til 28 mill. kr. Derfor ønskede Ældre Sagen af hensyn til sine medlemmer at anke sagen og få Energiklagenævnet til at vurdere sagen med sine juridiske briller - så forbrugerne kunne få evt. uretmæssigt opkrævet netbetaling tilbage – også før den nye lovs ikrafttræden.

Sagsforløbet i den forbindelse viser, at der også i den nye lovgivning er brug for at se nærmere på klagemulighederne, så den almindelige forbruger reelt har en mulighed for at klage og at bevare sin status som klager og part i sagen og dermed også har mulighed for at anke en afgørelse.

Ældre Sagen klagede over prisstigningerne i København i et brev af den 28. juni 2007 og besluttede efter Energitilsynets afgørelse i sommeren 2008 at anke afgørelsen for at få prøvet, om de gældende regler kunne tolkes på en måde der er mere forbrugerbeskyttende og nærmere på Folketingets og lovgivningens hensigter, således at forbrugerne også kunne få for meget

opkrævet betaling fra perioden før den nye lovs ikrafttræden tilbage. Men i forlængelse blev det meddelt Ældre Sagen i et brev af den 16. januar 2009 fra Energiklagenævnet, at Ældre Sagen ikke kunne betragtes som klageberettiget, fordi "Ældre Sagens medlemmer ikke har en væsentlig individuel interesse i sagen, og derfor kan medlemmerne ikke anses som parter i Energitilsynets sag vedrørende DONG Energy City Elnet. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at Energitilsynets afgørelse vedrører alle DONG Energy City Elnet's kunder, herunder de 27.000 kunder som Ældre Sagen repræsenterer. ... Det kan på baggrund af sagens oplysninger ikke lægges til grund, at Ældre Sagens medlemmer eventuelt vil blive særligt berørt i forhold til de øvrige elforbrugere". Den sidste del af argumentationen betyder, at ingen almindelig forbruger i praksis kan klage over stigende elpriser og blive anerkendt som klager og part i en klagesag, fordi det er usandsynligt, at prisen ikke gælder for alle andre boligkunder. D.v.s. at klagesystemet reelt er forbeholdt erhvervs-kunder og energivirksomheder m.v. Det er ikke rimeligt. Det strider også mod almindelig retsbevidsthed, at Energiklagenævnet på baggrund af en udtalelse fra Energitilsynet - den lille kundes beskytter - konkluderer, at f.eks. en pensionist uden supplerende indkomst, ikke skulle have en væsentlig individuel interesse i, at netbetalingen pludselig stiger med 40-50 %!

Alt i alt er der også i forbindelse med den nye lovgivning brug for en klar opstramning af reglerne om klageadgang, således at almindelige kunder fremover får mulighed for at klage og anke på linie med erhvervs-kunder og energivirksomheder m.v., når det drejer sig om prisstigninger over en vis minimumsgrænse.

Venlig hilsen

Bjarne Hastrup
Administrerende direktør

Kopi af brevet er sendt til Klima- og Energiminister Connie Hedegaard